

# “IK WIL LATEN ZIEN DAT IK NOG ALTIJD DOORGA”

**BARRIE  
STEVENS  
TERUG  
OP HET  
PODIUM**

**TIJDENS WORLDPRIDE STAAT BARRIE STEVENS OPNIEUW OP DE PLANKEN, IN WAT WAARSCHIJNLIJK ZIJN LAATSTE VOORSTELLING ZAL WORDEN. MET *THE IMPORTANCE OF BEING BARRIE* BRENGT HIJ EEN ODE AAN DE IERSE SCHRIJVER OSCAR WILDE, TERWIJL HIJ TERUGBLIKT. “HET GAAT OVER DE LIEFDE, OVER OUDER WORDEN EN POSITIEF BLIJVEN.”**

TEKST: JAAP BARTELDs | BEELD: WESLEY DE WIT

T

alentvol, flamboyant en extravert. Maar ook slachtoffer van de hypocriete maatschappij die Engeland aan het eind van de negentiende eeuw nog was, een tijd waarin homo- en biseksualiteit als crimineel werden beschouwd. Zo omschrijft Barrie Stevens zijn grote voorbeeld Oscar Wilde. De schrijver weigerde zichzelf in een keurslijf te laten dwingen.

“In die periode was het heel gewoon dat homo- of biseksualiteit werd onderdrukt. Wilde had een vrouw en twee kinderen, maar hij werd verliefd op een man. Hij gaf toe aan die gevoelens en werd veroordeeld tot twee jaar dwangarbeid. Hij is kapotgemaakt en heeft met zijn leven betaald voor het feit dat hij durfde te zijn wie hij was. Toch bleef hij zijn talent gebruiken. Oscar Wilde kon in prachtige zinnen de zwaarste verhalen vertellen, met humor en ironie, zonder dat het een drama werd.”

De titel van Barries nieuwe voorstelling verwijst naar *The Importance of Being Earnest*, een komedie over twee mannen die op zoek zijn naar de liefde. Dat onderwerp komt uitgebreid aan bod in het autobiografische verhaal van Stevens, dat hij maakte met scriptschrijver Koen Caris en regisseur Koen Verheijden.

“Ter voorbereiding vroeg Koen mij of ik honderd dingen over mezelf wilde opschrijven. Honderd! Tijdens het nadenken kwamen vergeten herinneringen weer boven-drijven. Over mijn eerste verliefdheid bijvoorbeeld, die letterlijk aan mij voorbij is gefietst. Ik was een jaar of veertien en stapelverliefd op een jongen die Alan heette. Elke dag keek ik uit het raam om een glimp van hem op te vangen, maar hij fietste regelrecht naar mijn overbuur-meisje.”

We hebben het hier over de jaren vijftig van de vorige eeuw, een tijd waarin homoseksualiteit nog steeds strafbaar was. Niet lang daarna vertelde Barrie aan zijn ouders dat hij op jongens viel. Toen hij achttien was, vertrok hij naar Nederland. Vooral in Amsterdam was er toen al meer openheid. Het duurde niet lang voordat Barrie zich hier als een vis in het water voelde en besloot te blijven.

“Hier heb ik mijn grote liefde ontmoet: de zeventien jaar oudere acteur en zanger Leen Jongewaard. Achttien jaar waren we samen, maar een gelijkwaardige relatie is het nooit geweest. Vanaf het begin plaatste ik hem op een voetstuk. Leen vond lang niet alles goed wat ik deed, toch was hij er wel altijd. Zo heeft mijn moeder na een

vreselijk auto-ongeluk een jaar in coma gelegen. Ik was vaak bij haar in Engeland en Leen kwam regelmatig naar me toe. Hij probeerde mijn moeder terug te halen door voortdurend tegen haar te praten. Hij ging net zo lang door tot ze haar ogen een klein beetje opende. Dit zijn indrukwekkende momenten waar ik nu, met die voorstelling

over mijn leven, weer veel aan terugdenk. Het is alweer dertig jaar geleden dat Leen is overleden. Krankzinnig hoe snel de tijd verstrijkt.”

## MUSICALS

Naast de liefde is er uiteraard aandacht voor Barries lange carrière, die begon als danser bij de Snip & Snap Revue van Piet Muijselaar en Willy Walden. Daarna volgden rollen in talloze musicals en televisieseries, waaronder *Ja zuster, nee zuster* en *TiTa Tovenaar*. Vanaf de jaren tachtig begon een nieuw televisiehoofdstuk als jurylid van de *Soundmixshow*, waarin hij zijn gevleugelde uitspraak “Vooraf doorgaan” muntte.

**“TIJDENS DE VOORBEREIDING KWAMEN VERGETEN HERINNERINGEN BOVEN DRIJVEN. OVER MIJN EERSTE VERLIEFDHEID BIJVOORBEELD, OP ALAN”**

Tot aan zijn pensioen was Barrie artistiek leider en coördinator van de musicalafdeling van Fontys Hogeschool in Tilburg. “Op tv en in het theater was ik vooral commercieel bezig. Maar achter de schermen voelde ik me eveneens op mijn

plek. Ik vond het geweldig om jonge mensen te begeleiden en hun talenten te ontdekken. Daar heb ik zelf veel van geleerd, bijvoorbeeld dat ik ook een serieuzere kant heb.” Vooral de laatste jaren kwam die kant van Barrie nadrukkelijk naar voren. Hij speelde in een reeks toneelvoorstellingen, waaronder *My Nights with Noah*. De toen tachtigjarige Barrie speelde een man die een relatie krijgt met een jongere sekswerker. “Ik was toen op de leeftijd dat er niemand meer naar je kijkt. Dat is schrijnend, en tegelijkertijd fascinerend. Nu ben ik bijna 82 en zie ik om me heen allemaal mensen wegvallen. Het leven kan soms best eenzaam zijn, dat hoort nu eenmaal bij ouder worden.” In *The Importance of Being Barrie* staat hij uitgebreid stil bij die fase van het leven. “Toch is het geen zware kost, hoor. Ja, het gaat over mijn vader, die steeds dementer werd. En over mijn eigen prostaatkanker, die de bodem onder mijn bestaan wegsloeg. Maar ik ben er nog en wil laten zien dat ik nog altijd doorga. En dat het positieve in mij steeds weer komt bovendrijven.” <sup>11</sup>

THE IMPORTANCE OF BEING BARRIE IS OP 24, 25 EN 26 JULI TE ZIEN IN DE KERKZAAL VAN HET H'ART MUSEUM IN AMSTERDAM. TICKETS VIA [BARRIESTEVENs.NL](http://BARRIESTEVENs.NL).